

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16Cpr/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115206080
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Slušná
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115206080.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Zuzanou Slušnou v právnej veci navrhovateľa B.. N. R., V., Š. O. E. A., R. Š. XX, L., proti odporcovi Trenčianska Univerzita Alexandra Dubčeka v Trenčíne, so sídlom Študentská 1, Trenčín, zastúpenému JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, advokáti so sídlom Piaristická 6667, Trenčín, o určenie neplatnosti výpovede, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 262,51 € k rukám zástupkyne odporcu JUDr. Silvie Bartkovej, advokátky, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 23.03.2015 domáhal určenia, že výpoveď zn. XXXX/D/FSEV zo dňa 14.09.2010 daná navrhovateľovi jeho zamestnávateľom - odporcom je neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že výpoveď považoval za neplatnú z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. K bodu 1/ predmetnej výpovede - svojvoľné zavedenie blokovej výučby uviedol, že bolo v jeho kompetencii ako dekana fakulty, garanta predmetu a prednášajúceho zaviesť blokovanú výučbu a preložiť realizáciu výučby zo dňa 29.04.2010 pre obsadenosť učebne na deň 03.05.2010. Uviedol, že k zavedeniu blokovej výučby ho viedli skutočnosti, že letný semester 2009/2010 začal 08.02.2010 a napriek tomu neustále prebiehali úpravy rozvrhu a posledná úprava rozvrhu výučby bola urobená dňa 18.03.2010. K predmetu „Rozhodovacie procesy“, ktorého bol garantom a prednášajúcim, v rozvrhu výučby bola účelovo uvedená hodinová dotácia 1/1 hod. (1 hodina/týždeň prednášky a 1 hodina/týždeň cvičenia) v rozpore so študijným programom. V študijnom programe bola hodinová dotácia schválená akreditačnou komisiou 2/1 hod. (zákon) a táto bola uvedená v knihe „študijný program fakulty“. Riešením účelovo vzniknutého problému bolo jeho rozhodnutie zaviesť „blokovanú výučbu“. K bodu 2/ predmetnej výpovede - nesprávne zapísanie sa do evidencie dochádzky uviedol, že dňa 15.07.2010 bol riadny zápis do knihy dochádzok zhode s pravdivou skutočnosťou a zhode s upozorením zn. XXXX/D/FSEV zo dňa 22.07.2010, dňa 16.07.2010 riadny príchod do práce, riadny zápis do knihy dochádzok 7:30 hod. v zhode s pravdivou skutočnosťou - nepravdivý výrok v bode 2/ v predmetnej výpovede, dňa 16.07.2010 informačný zápis čerpania náhradného voľna na deň 19.07.2010 do knihy dochádzky - bežná prax na fakulte, ktorá sa toleruje všetkým pracovníkom. Z vyššie uvedených skutočností podľa navrhovateľa vyplýva, že výpoveď bola účelový právny akt v rozpore s dobrými mravmi. Rozpor s dobrými mravmi predpokladá, že motívy výpovede nie sú v súlade so základnými zásadami právneho poriadku. Výkon práv a povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi. Povinnosť súdu v takomto prípade je zaoberať sa a skúmať motívmi výpovede, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.06.2010 sp. zn. 5Cdo/42/2010 .

Odporca v podaní zo dňa 01.06.2015 uviedol, že podaný návrh považuje za skutkovo neopodstatnený a právne nedôvodný. Poukázal nato, že na Okresnom súde Trenčín bolo vedené konanie o určení neplatnosti výpovede zo dňa 14.09.2010, ktoré bolo právoplatne skončené uznesením Okresného súdu Trenčín č. k. 19C/14/2011-20 zo dňa 09.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/137/2011-34 zo dňa 29.03.2012 a to tak, že konanie bolo právoplatne zastavené dňa 17.05.2012 pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Navrhovateľ sa opakovane domáhal preskúmania neplatnosti výpovede v konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 12C/69/2014 o náhradu škody, kde súd žalobu zamietol v celom rozsahu a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 12C/69/2014-70 zo dňa 04.02.2015. V odôvodnení tohto rozhodnutia súd poukázal na ustanovenie § 77 Zákonníka práce. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľa odvolanie, o ktorom doposiaľ rozhodnuté nebolo. Poukázal na možnú prekážku litispendencie. Mal zato, že dvojmesačná lehota na podanie návrhu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru podľa § 77 Zákonníka práce je prekluzívnou hmotnoprávnou lehotou a jej uplynutím zaniká právo na podanie návrhu o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Súd k nej prihliada z úradnej povinnosti s tým, že lehota má hmotnoprávny charakter a v posledný deň lehoty musí byť návrh na skončenie pracovného pomeru doručený súdu. Lehota na podanie návrhu začína plynúť odo dňa, ktorý mal skončiť pracovný pomer. Výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 14.09.2010 bola navrhovateľovi doručená dňa 18.09.2010 a pracovný pomer zanikol uplynutím výpovednej doby dňa 31.12.2010. Týmto dňom začala plynúť navrhovateľovi prekluzívna dvojmesačná lehota na podanie návrhu na určení neplatnosti jeho výpovede, pričom prekluzívna lehota na doručenie návrhu o neplatnosť výpovede súdu skončila dňa 28.02.2011. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol ako skutkovo neopodstatnený a právne nedôvodný a navrhovateľa zaviazal na náhradu trov konania.

Súd doručil navrhovateľovi poučenie o procesných právach a povinnostiach vrátane poučenia podľa § 119 ods. 3 O.s.p. a § 101 ods. 2 O.s.p. dňa 14.04.2015. Súd vytýčil pojednávanie na termín 18.08.2015 o 13:00 hod.. Predvolanie na toto pojednávanie bolo navrhovateľovi doručené dňa 08.06.2015. Navrhovateľ e-mailovým podaním bez zaručeného elektronického podpisu zaslaným súdu v deň pojednávania, t.j. dňa 18.08.2015 v čase o 8:54 hod. požiadal o odročenie pojednávania na neskorší termín z dôvodu jeho práceneschopnosti pre akútne bolesti. Súd navrhovateľa obratom telefonicky kontaktoval, pričom navrhovateľ uviedol, že je práceneschopný s tým, že v ten deň bol lekára. Uviedol, že ukončenie práceneschopnosti predpokladá v rozpätí troch týždňov. Súd uznesením 16Cpr/3/2015-36 zo dňa 25.08.2015 navrhovateľa vyzval, aby v lehote 10 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia predložil písomné vyjadrenia ošetrujúceho lekára, či dňa 18.08.2015 bol alebo nebol schopný zúčastniť sa pojednávania pred súdom bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu, a to pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty až do výšky 820,- €. Navrhovateľ bol opätovne poučený podľa § 119 ods. 3 O.s.p.. Navrhovateľ zaslal súdu potvrdenie všeobecného lekára zo dňa 07.09.2015 o tom, že od 17.08.2015 bol navrhovateľ práceneschopný a bol neschopný zúčastniť sa súdneho pojednávania dňa 18.08.2015. Výzvou zo dňa 26.08.2015 súd vyzval navrhovateľa, či navrhuje, aby bol vypočutý v konaní dožiadaným súdom - Okresným súdom Košice I. Na túto výzvu navrhovateľ v podaní zo dňa 07.09.2015 uviedol, že výlučne trvá na vytýčení riadneho pojednávania na Okresnom súde Trenčín, a to v čase, keď bude spôsobilý a mobilný zúčastniť sa súdneho pojednávania. Súd vytýčil pojednávanie na termín 27.11.2015 o 13:00 hod.. Predvolanie na toto pojednávanie bolo navrhovateľovi doručené dňa 14.09.2015 a navrhovateľ zaslal súdu dňa 27.11.2015 v čase o 08:39 hod. e-mailovú žiadosť o odročenie pojednávania z dôvodu jeho pracovnej neschopnosti pre akútne bolesti. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ bol riadne a opakovane poučený o tom, čo má obsahovať návrh na odročenie pojednávania v zmysle § 119 ods. 3 O.s.p. a o možnosti súdu prejednať vec v neprítomnosti účastníkov podľa § 101 ods. 2 O.s.p., a napriek tomu opakovane ako dňa 18.08.2015 tak aj dňa 27.11.2015, t.j. v deň pojednávania v ranných hodinách zaslal súdu e-mailové podanie bez zaručeného elektronického podpisu, v ktorom poukazyval na svoj nepriaznivý zdravotný stav, avšak nepredložil vyjadrenie ošetrujúceho lekára, že jeho zdravotný stav mu neumožňuje účasť na vytýčenom pojednávaní. Vzhľadom na uvedené súd e-mailové podanie navrhovateľa zo dňa 27.11.2015 nepovažoval za riadne a úplné ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôležitého dôvodu, a preto naň neprihliadal. Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa za prítomnosti zástupkyne odporcu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podaným návrhom, skončením pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 14.09.2010 s doručenkou zo dňa 18.09.2010, vyjadrením odporcu zo dňa 01.06.2015,

uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 19C/14/2011-20 zo dňa 09.03.2011, uznesením Krajského súdu Trenčín č.k. 19Co/137/2011-34 zo dňa 29.03.2012, rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 12C/69/2014-70 zo dňa 04.02.2015, odvolaním navrhovateľa zo dňa 18.03.2015, vyjadrením odporcu zo dňa 21.04.2015 a zistil tento skutkový stav:

Odporca dňa 18.09.2010 doručil navrhovateľovi výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 14.09.2010 z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Výpovedným dôvodom bolo opakované porušenie pracovnej disciplíny, ktorej povinnosť dodržiavania navrhovateľovi vyplýva z § 47 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, na ktoré bol písomne upozornený listom č. XXXXD/FSEV zo dňa 03.05.2010 a listom č. XXXX/D/FSEV zo dňa 22.07.2010. Listom č. XXXX/D/ESEV zo dňa 03.05.2010 bol zároveň upozornený na možnosť výpovede. Porušenie pracovnej disciplíny spočívalo v tom, že 1/ v letnom semestri 2009/2010 neplnil pracovné povinnosti vysokoškolského učiteľa vo funkcii odborný asistent, nevykonával prednášky z vybraných kapitol podľa stanoveného rozvrhu výučby, ale svojvoľne zaviedol „blokovanú výučbu“, naplánovanú na 29.04.2010 a 30.04.2010, ktorú však dňa 29.04.2010 nerealizoval; 2/ dňa 15.07.2010 zapísal do knihy dochádzky svoj príchod na pracovisko o 8:00 hod. a zároveň neoprávnené zapísal aj svoj príchod na pracovisko 16.07.2010 a tiež na deň 19.07.2010, čo bolo zistené dňa 16.07.2010 kontrolou knihy dochádzky. Výpovedná doba je trojmesačná a začína plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede. Výpoveď bola v zmysle § 74 Zákonníka práce prerokovaná so zástupcami zamestnancov.

Uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 19C/14/2011-20 zo dňa 09.03.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19Co/137/2011-34 zo dňa 23.03.2012, právoplatným dňa 17.05.2012 bolo konanie o návrhu navrhovateľa proti Fakulte sociálno - ekonomických vzťahov Trenčianskej univerzity Alexandra Dubčeka v Trenčíne so sídlom Trenčín, Študentská 2, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 14.09.2010 zastavené z dôvodu neodstrániteľného nedostatku základnej procesnej podmienky, a to spôsobilosti byť účastníkom konania označeného odporcu.

V konaní vedenom Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 12C/69/2014 sa navrhovateľ domáha zaplata náhrady škody spôsobenej úmyselným konaním odporcu ako škodcu proti dobrým mravom podľa § 424 Občianskeho zákonníka, v nevyčíslenej výške. Predmetná škoda mala vzniknúť zmarením výsledkov vedeckovýskumných projektov aj ich realizácie odporcom, pričom pracovníci odporcu konali nezákonne tým, že svojím konaním proti dobrým mravom vytvárali prekážky a zmariť realizáciu výsledkov jeho vedeckovýskumnej praxe v spoločenskej praxi, a to konkrétne odvolaním navrhovateľa z funkcie dekana Fakulty sociálno-ekonomických vzťahov, rozviazaním pracovného pomeru s ním a následné zastavenie prác a realizovanie výsledkov podľa pôvodného zámeru. Podľa navrhovateľa konanie odporcu v rozpore s dobrými mravmi spočívalo v cieľavedomom sledovaní navrhovateľa odporcom na pracovisku a odo dňa jeho vzdania sa funkcie dekana dňa 04.03.2010 ako aj negatívna kampaň v médiách, disciplinárne konanie zo dňa 03.05.2010, zmena rozvrhu výučby dňa 22.07.2010 a podanie výpovede z pracovného pomeru. Škoda mala navrhovateľovi vzniknúť stratou možnosti uplatnenia a úmyselným zmarením jeho pracovných práv neplatnosťou výpovede z pracovného pomeru zo strany odporcu. Vzniknutá škoda pozostávala z ušlej mzdy za obdobie jej nevyplácania až do skončenia pracovnej zmluvy na dobu určitú, s ušlej odmeny za toto obdobie za práce pre verejnú správu na základe zmluvy medzi odporcom a VÚC, v ušlej odmene konateľovi spoločnosti s ručením obmedzeným. V predmetnom konaní súd rozhodol rozsudkom č.k. 12C/69/2014-70 zo dňa 04.02.2015, ktorým súd návrh zamietol. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, o ktorom nebolo do posiaľ odvolacím súdom rozhodnuté, t.j. konanie nie je právoplatne skončené.

Podľa § 77 Zákonníka práce § 77 neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 36 Zákonníka práce k zániku práva preto, že sa v ustanovenej lehote neuplatnilo, dochádza len v prípadoch uvedených v § 63 ods. 4 a 5, § 68 ods. 2, § 69 ods. 3, § 75 ods. 3, § 77, § 87a ods. 7, § 193 ods. 2 a § 240 ods. 9. Ak sa právo uplatnilo po uplynutí ustanovenej lehoty, súd prihliadne na zánik práva, aj keď to účastník konania nenamietne.

Podľa § 583 Občianskeho zákonníka k zániku práva preto, že nebolo uplatnené v určenom čase, dochádza len v prípadoch uvedených v zákone. Na zánik súd prihliadne, aj keď to dlžník nenamietne.

Posúdením výsledkov vykonaného dokazovania podľa citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že návrh je v celom rozsahu nedôvodný.

V zmysle § 77 Zákonníka práce neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, môže zamestnanec uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť. Ak zamestnanec návrh na vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru nepodá na súd včas v ustanovenej lehote, pracovný pomer sa skončí, aj keď by išlo o neplatný právny úkon. Platnosť výpovede po uplynutí lehoty podľa § 77 Zákonníka nemôže súd preskúmať a nemôže sa ňou zaoberať ani ako predbežnou otázkou. V § 77 Zákonníka práca ide o hmotnoprávnu lehotu, to znamená, že v posledný deň tejto lehoty musí byť návrh na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru doručený súdu; nestačí, ak sa tento návrh podal v posledný deň lehoty na poštu. Ak sa návrh na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru neuplatnil na súde najneskôr v posledný deň ustanovenej lehoty, nárok zaniká. Preklúzia je vo vzťahu k premlčaniu zvláštny inštitút pričom obe lehoty sú hmotnoprávne a ich základom je uplynutie času. Preklúzia znamená, že právo zaniká jeho neuplatnením v zákonom určenej dobe. Podľa § 583 Občianskeho zákonníka k zániku práva preto, že nebolo uplatnené v určenom čase, dochádza len v prípadoch uvedených v zákone. Prípady preklúzie nemožno rozširovať nejakou analógiou. Na zánik práva súd prihliadne, aj keď to dlžník nenamietne. V pracovnoprávných vzťahoch k zániku (preklúzii) nároku a práva dochádza iba v prípadoch taxatívne vymedzených v § 36 Zákonníka práce, medzi ktorými je uvedené aj právo zamestnanca alebo zamestnávateľa uplatniť na súde neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že odporca dňa 18.09.2010 doručil navrhovateľovi výpoveď z pracovného pomeru zo dňa 14.09.2010 z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. e) Zákonníka práce. Výpovedná doba bola trojmesačná a začala plynúť prvým dňom kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede t.j. dňom 01.10.2010. Posledným dňom výpovednej doby bol deň 31.12.2010 a týmto dňom sa mal pracovný pomer navrhovateľa u odporcu skončiť. Dvojmesačná prekluzívna lehota na podanie návrhu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou podľa § 77 Zákonníka práce začala plynúť prvým dňom nasledujúcim po dni, kedy sa mal pracovný pomer skončiť, t.j. dňom 01.01.2011 a jej posledným dňom bol deň 28.02.2011. Najneskôr dňa 28.02.2011 mal byť návrh na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou doručený súdu. Navrhovateľ podal súdu návrh na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou dňa 23.03.2015, t.j. viac ako štyri roky po uplynutí lehoty podľa § 77 Zákonníka práce, v ktorej sa mal domáhať tohto určenia. Navrhovateľ tak nepodal návrh na vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru na súd včas v ustanovenej lehote, preto sa jeho pracovný pomer skončil, aj keď by išlo o neplatný právny úkon. S ohľadom na uplynutie lehoty na podanie návrhu na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou došlo v súlade s § 36 Zákonníka práce k zániku práva domáhať sa preskúmania platnosti tohto skončenia pracovného pomeru a súd prihliadol na zánik tohto práva z úradnej povinnosti. Z uvedeného dôvodu súd návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Odporca mala vo veci plný úspech, preto mu v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. patrí plná náhrada trov konania. Súd preto odporcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 262,51 € (1 x prevzatie a príprava veci po 64,53 € + 1 x rež. paušál po 8,39 €, 1 x podanie vyjadrenia po 64,53 € + 1 x rež. paušál po 8,39 €, 1 x účasť na pojednávaní dňa 27.11.2015 po 64,53 € + rež. paušál po 8,39 €, 20 % DPH zo sumy 218,76 € v sume 43,75 €), ktoré je v súlade § 149 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ povinný zaplatiť k rukám zástupkyne odporcu.

Lehotu na splnenie povinností určil súd podľa § 160 ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalovaný je povinný splniť povinnosti do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, § 205a ods.1, § 221 ods.1 Os.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.